

Μακεδονικά

Τόμ. 5, Αρ. 1 (1963)

Νικ. Κ. Μουτσοπούλου, Το αρχοντικό του Σιόρ Μανωλάκη στη Βέροια

Στίλπων Π. Κυριακίδης

doi: [10.12681/makedonika.835](https://doi.org/10.12681/makedonika.835)

Copyright © 2014, Στίλπων Π. Κυριακίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κυριακίδης Σ. Π. (1963). Νικ. Κ. Μουτσοπούλου, Το αρχοντικό του Σιόρ Μανωλάκη στη Βέροια. *Μακεδονικά*, 5(1), 551-552. <https://doi.org/10.12681/makedonika.835>

ποίων δημοσιεύονται καὶ αἱ εἰκόνες. Διὰ τῶν πληροφοριῶν τούτων, μολοντί, ὡς εἵπομεν, φέρουν κατὰ κανόνα συνοπτικὸν χαρακτήρα, τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως ἀποβαίνει πηγὴ πλουσιωτάτη διὰ τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν προσωπογραφίαν τῶν ἀγωνιστῶν.

Ὁ συγγραφεὺς πλὴν τῶν ἄλλων παραθέτει καὶ ἐπιστολὰς τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ συνδιαλέξεις μετ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται ἡ ἐθνικὴ σημασία, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀπέδιδεν εἰς τὸν Ἀγῶνα. Ὁ Βενιζέλος, ὅταν εἶδε τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως στοιχεῖα, ἐπέμενε νὰ εὗρεθῇ τρόπος νὰ δημοσιευθοῦν, χαρακτηριστικοὶ δὲ εἶναι οἱ λόγοι αὐτοῦ πρὸς τὸν Βουρλούμην παρουσίᾳ τοῦ συγγραφέως κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου τοῦ 1912 (σ. 293): «ἐπιβάλλεται τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὸν κάθε ἀγῶνα, νὰ μὴ χαθοῦν, ἀλλὰ νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ νὰ ἐξιστορηθοῦν, ἰδίως ὁ Μακεδονικὸς ἀγών, διὰ τὸν ὁποῖον λόγοι ἐθνικοὶ ἐπιβάλλουν νὰ γίνῃ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς». Καὶ συνεχίζων προσέθεσε: «Καὶ ἐάν, ὅπως ἐλπίζω, εἰς τὸ μέλλον ἐλευθερωθῇ ἡ Μακεδονία, τὸ ἐπίσημον κράτος ἐπιβάλλεται νὰ ἰδρῦσῃ Μουσεῖον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, νὰ στεγάσῃ τὶς προτομὰς ὄλων τῶν πρωτοπόρων δρασάντων ἀρχηγῶν εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Ἀξίζει νὰ στεφανωθοῦν ὁ ἀμυντικὸς ἐθνικὸς ἐκεῖνος Ἀγῶνας, ὁ ὁποῖος ἔσβυσε τὴν ντροπὴν τοῦ 1897. Διότι μὲ τὸ παράδειγμα τῶν ἡρωϊκῶν ἐθελοντῶν ἐξύπνησε καὶ ἐνεθαρρύνθη ὁλόκληρον τὸ ἀποθαρρυσμένον ἔθνος». Καὶ αἱ μὲν προτομαὶ τῶν πρωταγωνιστῶν ἐστῆθησαν καὶ στήνονται καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν, ὅπου οὗτοι ἔδρασαν, ὑπάρχει δὲ ἡ βάσιμος ἐλπίς, ὅτι χάρις εἰς τὸν Μακεδόνα πρωθυπουργὸν θὰ ἰδρυνθῇ καὶ τὸ Μουσεῖον τοῦ Ἀγῶνος εἰς τὸ ἱστορικὸν οἶκημα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τούρκοκρατίας Προξενείου.

ΣΤΙΛΙΑΝΟΣ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΑΝΗΣ

Νί κ. Κ. Μουτσοπούλου, Τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Σιὸρ Μανωλάκη στὴ Βέροια. Ἀθήναι 1960 (Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδικὸ Ζυγὸς τεύχος 56-57).

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ λαϊκαὶ κατοικίαι ἔγιναν ὑποκείμενον ἀρκετῶν μελετῶν ἐκ μέρους φίλων τῆς λαϊκῆς τέχνης. Ἐξαιρετικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν κατοικιῶν κατέχουν τὰ καλούμενα ἀρχοντικά, δηλ. αἱ πολυτελέστεραι οἰκίαι τῶν πλουσιωτέρων. Τοιαῦτα ἀρχοντικά ὑπῆρχον πολλὰ εἰς τὰς Μακεδανικὰς ἰδίαι πόλεις, Καστοριάν, Σιάτισταν, Βέροιαν καὶ εἴ τινα ἄλλην, ἀνήκοντα κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς πλουτήσαντας εἰς τὸ ἑξωτερικόν, καὶ διὰ τὴν Αὐτορρουγαρίαν, ἐμπόρους Μακεδόνας. Ταῦτα εἶναι ἄξια ἰδιαίτερας μελέτης καὶ καθ' ἑαυτά, ἀλλὰ καὶ διότι συνεχίζουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦιτον τὴν βυζαντινὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Δυστυχῶς δὲν ἐλήφθη ἐγκαίρως πρόνοια, ὅπως προστατευθοῦν τοῦλάχιστον τὰ χαρακτηριστικώτερα καὶ σπουδαιότερα ἐξ αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ περισσότερα ἐξέλιπον ἤδη. Ὀλίγα μόνον ὑπο-

λείπονται εἰς Καστοριάν καὶ Σιάτισταν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκηρύχθησαν ἀρχαιο-
λογικὰ μνημεῖα. Εἰς τὴν Δέροιν τὰ περισσότερα ἐξέλιπον, ἐν δ' ἐξ αὐτῶν
ὑπῆρξε καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐξεταζόμενον.

Τὴν ἀποτύπωσιν τοῦ οἰκοδομήματος ἔκαμον μαθηταὶ τοῦ συγγραφέως,
τὰς δὲ φωτογραφίας ὁ ἴδιος κατὰ τὰς διαφόρους ἐπισκέψεις τοῦ κτηρίου
πρὸς μελέτην αὐτοῦ.

Τὰ δημοσιευόμενα σχέδια καὶ εἰκόνες δίδουν πράγματι σαφεῇ ἰδέαν
τοῦ οἰκοδομήματος καὶ τῆς παλαιᾶς του πολυτελείας καὶ ὠραιότητος. Συγ-
χρόνως ὁ συγγραφεὺς προσπαθεῖ νὰ δώσῃ εἰκόνα τῆς ἐν Βεροῖᾳ οἰκοδομι-
κῆς τέχνης καὶ τῶν ἀσκούντων αὐτήν. Εἰς τὸ σημεῖον ὅμως αὐτὸ ἡ συνε-
χὴς χρῆσις τῶν δημαδῶν ὀνομάτων τῶν οἰκοδομικῶν ἐργαλείων καὶ κατα-
σκευῶν, τὰ ὁποῖα, τουρκικὰ τὰ πλεῖστα, δὲν εἶναι πάντοτε καὶ γλωσσικῶς
καὶ σημασιολογικῶς ἀκριβῆ, δημιουργεῖ ἀρκετὴν ἀσάφειαν καὶ μάλιστα
εἰς τοὺς μὴ συνειθισμένους εἰς τὰ χρησιμοποιούμενα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς
τουρκοκρατίας, τουρκικὰ κατὰ τὸ πλεῖστον, ὀνόματα. Ὡς πρὸς δὲ τὰ λεγόμε-
να περὶ τῶν τόπων τῆς καταγωγῆς τῶν τεχνητῶν οἰκοδόμων πρέπει νὰ πα-
ρατηρηθῇ ὅτι εἰς ὀλόκληρον τὴν ὀρεινὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν κατὰ τὴν πε-
ρίοδον τῆς Τουρκοκρατίας ἐκαλλιεργεῖτο ἡ οἰκοδομικὴ τέχνη, πολλοὶ δ' ἐξ
αὐτῆς καταγόμενοι ἔφθανον καὶ μέχρι τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν ἄ-
σκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ὅπου καὶ ἐπλούτιζον.

ΣΤΙΑΠΩΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Ν. κ. Π. Μουτσοπούλου, Σιδερένια μακεδονικά ῥόπτρα.
Θεσσαλονίκη 1961. (Ἀνάτυπον ἀπὸ τὴν «Τέχνη στὴ Θεσσαλονίκη» τ. Β' 1.
1961) σ. 25-34, μετὰ πινάκων καὶ εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἡ λέξις ῥόπτρον, συγγενὴς ἐτυμολογικῶς πρὸς τὸ ῥόπαλον,
σημαίνει ἐπικαμπὲς ξύλον ἢ μέταλλον, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ χρη-
σιμοποιεῖται ἀκόμη καὶ μέχρι σήμερον, ὅπου δὲν εἰσεχώρησαν ἀκόμη οἱ ἡ-
λεκτρικοὶ κώδωνες, ὅπως κρούεται ἡ θύρα, διὰ νὰ λαμβάνουν γνῶσιν οἱ ἐν-
τὸς τῆς οἰκίας ὅτι κάποιος ἐπισκέπτης ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ. Τὰ ῥόπτρα
ταῦτα, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἦσαν καὶ κρίκοι, ἐχρησίμευον καὶ διὰ νὰ ἔλκωσιν
οἱ ἐξερχόμενοι τὸ θυρόφυλλον, διὰ νὰ κλείσουν τὴν θύραν. Ὅπως δὲ ἦτο φυ-
σικόν, ἥδη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἐδόθη εἰς τὰ ῥόπτρα ταῦτα καλλιτεχνικὴ
μορφή, χρησιμοποιοιθέντων διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν καὶ πολυτίμων μετάλ-
λων. Ἦδη ὁ Ὅμηρος ὁμιλεῖ περὶ χρυσέης ἢ ἀργυρέης κορώνης.

Ἡ αὐτὴ καλλιτεχνικὴ τάσις ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον. Διὰ τοῦτο ὁ
ἀρχιτέκτων συγγραφεὺς ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι αὐτοῦ διὰ τὴν ἑλληνικὴν τέχνην,
καὶ δὴ τὴν λαϊκὴν, ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν συλλογὴν καὶ μελέτην τῶν δια-
φόρων μορφῶν, τῶν χρησιμοποιημένων ἀκόμη ἐν Μακεδονίᾳ καὶ δὴ ἐν Θεσ-
σαλονίκη, ῥόπτρων.